

Medlem være overbevist; men skulle disse Plager da ikke finde Gjenslang i Folkerepresentationen? At de skulde finde Gjenslang for de naadige Herrer Præster, skal man ikke troe; nei, de ville formane Menigheden til at være ydmyg og lydlig. At der hersker en deilig og skjøn Mand, er ønskeligt, men at det vil opnaaes ved at lade Præsterne have Magt over Menighedsmedlemmerne paa den Maade, som det ærede Medlem antydede, troer jeg ikke. Til Slutning skal jeg tilføie, at jeg med min læge Forstand har gjort mig Umage for at grandfste i religiøse Spørgsmaal, hvorved jeg har seet, at der i de apostoliske Tider var den største Brydning, og det var det Helbigste, thi jo større Brydning der var i det kirkelige Liv, desto bedre, desto mere blev Læren rensset. Saaledes har man forstaaet det fra de første kirkelige Tider, og saaledes troer jeg, at man skal forstaae det endnu; thi jeg mener, at det er den apostoliske Lære, der er Grundlaget for vor kirkelige Udøvelse. Maaſtee det ikke forholder sig saaledes i juridisk Forstand, men jeg har forstaaet Sagen saaledes. Jeg betragter altsaa Forslaget som et Fremſkridt i frifindet Retning paa det kirkelige Gebeet, jeg skal derfor give det min Stemme, og jeg vil ønske, at der klar for klar, Dag for Dag maa gjøres det ene Skridt efter det andet i den Retning, men jeg kan begribe, at det ikke let vil kunne opnaaes hovedfulds og paa eengang at faae, hvad man ønsker, og jeg skal paa den anden Side indrømme, at det maaſtee heller ikke vilde være heldigt. Jeg vil ønske, at man tilfids gaaer saavidt, at man siger til alle Præster: Ere I virkelige Præster i Ordets sande, bogstavelige Forstand, skulle I ikke forlange, at vi ad Lovgivningsveien skulle give Eder Friheder og Rettigheder over Menigheden, men gaaer ud som i de apostoliske Dage og prædiker til Menighederne. Det er den eneste sande Maade, hvorpaa Sagen bør ordnes, men den, hvorpaa den nu er ordnet, anseer jeg ikke for rigtig.

Tfcherning: Troer ikke den ærede Minister, efterat have hørt denne Forhandling, at

burde tage det Spørgsmaal under Overbejelse, om der ikke bør vies endeel flere Præster end dem, der ere fast ansatte i Sognene, saaledes at der blev en heel Deel Præster, der kunde beskæftige sig med de enkelte Medlemmer?

Fischer: Jeg vil kun tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) opmærksom paa, hvad der kan komme ud af at tale Latin og at oversætte det faldt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) § 1 i S. N. Hansens og Høgsbros Forslag til en forandret Affattelse af Lovudkastet:

De Medlemmer af Folkekirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til Enhver for sit Vedkommende at lade forrette Barnebaad, Brudevielse og Vigtale i deres Sognekirke, samt Jordpaakastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa idetmindste 24 Timer forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten og dennes skriftlige Svar forviſe sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fassatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

vedtoges med 50 Stemmer mod 32.

- 2) Underændringsforslag af Warfob til § 2 i det ovennævnte Forslag:

§ 2 bortfalder 2det Punktum („Finder denne . . . afgjør Sagen“) samt i 3die Punktum Ordet „derimod“. Tilføies bortfalder 5te Punktum („Stær dette . . . Kirke- og Underviisningsvæsenet“).

forfaldtes med 51 Stemmer mod 16.